

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 681

гр. София , 10.08.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО I ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на девети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петя Г. Крънчева Тропчева

Членове: Николай Николов
Силвия Тачева

като разгледа докладваното от Петя Г. Крънчева Тропчева Въззивно частно наказателно дело № 20211100602650 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 341 – 345 от НПК.

Образувано е по повод постъпила **частна жалба** от Б. Б. С., чрез упълномощения си защитник адв. К.Т. – от АК – Варна, срещу **протоколно определение** на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 115-ти състав от 23.06.2021 г., постановено по НОХД № 16061/2020 г. по описа на същия съд, с което е **оставено без уважение искането** за защитника на подсъдимия Б. Б. С., **за прекратяване на съдебното производство** по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, **и присъединяването му** към НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав.

В така подадения сезиращ съда документ се твърди, че първият съд неправилно е приел, че с неплащането на издръжка за две различни календарни години, подсъдимият е извършил две отделни престъпления по чл. 183, ал. 1 от НК. Прави се анализ на състава на престъплението с посочената правна квалификация и на съдебната практика по приложението му, като се обосновава извод, че подсъдимият е бездействал по отношение плащането на дължимата издръжка на детето му с две отделни деяния, съставомерни по един и същ престъпен състав, по отношение на които са налице предпоставки за приложение на института по чл. 26, ал. 1 от НК. Сочи се, че не е правилно продължаваното престъпление да се „разкъсва“ за всеки отделен период, за който подсъдимият е неизправен в задължението си да плаща издръжка. Развиват се доводи, че приложението на института на продължаваната престъпна дейност, всякога е по-благоприятно за дееца отколкото санкционирането му за съвкупност от престъпления, поради което и обединяването на наказателните производства, водени за идентични деяния, извършени в два периода, не може да доведе до влошаване положението на подсъдимия, а и съдът може да приложи чл. 26 от НК служебно, без изменение на обвинението по реда на чл. 287 от НПК. Желаете се отмяна на определението на СРС от 23.06.2021 г., постановено в открито разпоредително заседание по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, с което е отхвърлено искането за прекратяване на съдебното производство по горесцитираното дело и за присъединяването му към НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, тъй като извършените от подсъдимия деяния представляват продължавано престъпление по чл.

26, ал. 1 от НК, както и за връщане на делото с нужните за това указания.

Софийският градски съд, като съобрази изложените в жалбата доводи и след като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, в съответствие с изискванията на чл. 345, ал. 3, вр. чл. 313 НПК, намира за установено следното:

Наказателното производство по досъдебно производство № 3384 ЗМК – 2258/2019 г. по описа на 09 РУ – СДВР, пр. пр. № 54754/2019 г. по описа на СРП, е образувано с постановление на прокурор при СРП от 18.12.2019 г., изведено от канцеларията ѝ на 20.12.2019 г., за това, че след като е бил осъден с влязло в сила решение № 4630/04.04.2017 г. на СРС по гр. д. № 10822/2016 г., да издържа свой низходящ – В. И.Л., да му заплаща месечна издръжка чрез неговата майка и законен представител И.В.Л., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски – престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

В хода на досъдебното производство, с постановление на водещия разследването от 15.07.2020 г. срещу Б. Б. С. е повдигнато обвинение за това, че за времето от 26.01.2019 г. – 26.12.2019 г., в гр. София, ж.к. „***** след като е бил осъден с решение № 4630 от 27.06.2017 г. на СГС по гр. д. № 10822/2016 г. по описа на съда, влязло в сила на 26.07.2017 г., да издържа свой низходящ – сина си В. Б. С. (В. И.Л.), роден на ***** г., да му заплаща месечна издръжка в размер на 136,25 лева (сто тридесет и шест лева и двадесет и пет стотинки), чрез неговата майка и законен представител И.В.Л., съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно – 11 броя пълни месечни вноски за периода от 26.01.2019 г. – 26.12.2019 г., в размер на 136,25 лева (сто тридесет и шест лева и двадесет и пет стотинки) всяка, като общата дължима сума за издръжка е в размер на 1498,75 лева (хиляда четиристотин деветдесет и осем лева и седемдесет и пет стотинки) – престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

По досъдебното производство са били събрани данни за това, че срещу същото лице е образувано и водено друго досъдебно производство № 3384 ЗМК – 71/2019 г. по описа на 09 РУ – СДВР, пр. пр. № 43176/2018 г. по описа на СРП, за това, че в гр. София, ж.к. „***** след като е осъден с решение № 4630 от 27.06.2017 г. на СГС по гр. д. № 10822/2016 г. по описа на съда, влязло в сила на 26.07.2017 г. да издържа свой низходящ – сина си В. Б. С., роден на ***** г., като заплаща месечна издръжка в размер на 136,25 лева (сто тридесет и шест лева и двадесет и пет стотинки), чрез неговата майка и законен представител И.В.Л., съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно – 10 пълни месечни вноски по 136,25 лева, за периода от 26.02.2018 г. – 26.12.2018 г., и една частична месечна вноски от 131,75 лева за периода от 26.01.2018 г. до 26.02.2018 г., или общо в размер на 1494,25 лева (хиляда четиристотин деветдесет и четири лева и двадесет и пет стотинки) – престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК. По това досъдебно производство е бил изготвен обвинителен акт от прокурор при СРС (л. 67 – 68 от досъдебното производство № 3384 ЗМК – 2258/2019 г. по описа на 09 РУ – СДВР, пр. пр. № 54754/2019 г. по описа на СРП).

Разследването по досъдебно производство № 3384 ЗМК – 2258/2019 г. по описа на 09 РУ – СДВР, пр. пр. № 54754/2019 г. по описа на СРП, е приключило и материалите по досъдебното производство са изпратени на СРП с изразено мнение на водещия разследването от 19.11.2020 г., за предаване на обвиняемото лице на съд за престъпление с посочената правна квалификация.

На 01.12.2020 г. прокурор при СРП е упражнил правомощието си по чл. 247, ал. 1, т. 1, вр. чл. 246, ал. 1 от НПК, като е внесъл в СРС – НО обвинителен акт срещу Б. Б. С., с предложение за образуване на наказателно – съдебно производство срещу същия за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, съобразно диспозитива на повдигнатото му на 15.07.2020 г. обвинение.

Въз основа на така внесения обвинителен акт е образувано НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав. Със свое разпореждане от 25.01.2021 г., съдията – докладчик при СРС, НО, 115-ти състав е насрочил образуваното по обвинителен акт дело в открито разпоредително заседание.

В хода на разпоредителното заседание, проведено на 23.06.2021 г., упълномощеният защитник на подс. С. – адв. К.Т. – от АК – Варна, е направил искане за прекратяване на съдебното производство по делото, по съображения, че пред СРС, НО вече е образувано друго дело – НОХД № 12680/2019 г. срещу подсъдимия за деяние, осъществено при идентична фактическа обстановка, но касаещо друг период на неплащане на издръжка – 2018/2019 г., при което са налице предпоставки за приложение на института на продължаваната престъпна дейност.

С протоколно определение на СРС, НО, 115-ти състав от 23.06.2021 г., постановено по НОХД № 16061/2020 г. по описа на същия съд, съдът е оставил без уважение искането на защитника, като е обявил, че в досъдебната фаза на производството не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на подготвителната фаза, както и липсват заявените от защитника основания за прекратяване на съдебното производство.

За да се произнесе по искането на защитника в посочения по-горе смисъл, съдът е преценил, че не е налице хипотезата, визирана в чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, тъй като се касае за две производства, образувани за едно и също по вид престъпление, но касаещи различни времеви периоди. Приел е, че е въпрос за вътрешно убеждение на прокурора по какъв начин и в какви времеви рамки ще формулира обвинението, както и че се касае за специфична престъпна дейност, която се извършва продължително във времето и наличието на последваща такава, касаеща различен времеви период, не налага по необходимост обединяването на последващото дело към предходното. Мотивирал е тезата, че процесуалният закон урежда правомощието на прокурора за обединяване на досъдебни производства – в чл. 217 от НПК, но не урежда такова правомощие на съда, именно по съображения, че пределите на обвинението са очертани от прокурора, чието вътрешно убеждение не подлежи на подмяна от съда.

Срещу така постановения съдебен акт е депозиран и сезиращият настоящата инстанция документ – **частна жалба** от подсъдимия Б. Б. С., чрез упълномощения си защитник адв. К.Т. – от АК – Варна, която съдът намери за **допустима**, като подадена от лице с надлежна процесуална легитимация и в срока по чл. 342, ал. 1 от НПК, но по съществуващото й **неоснователна**, по следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от НПК, в разпоредителното заседание се

обсъждат следните въпроси: 1. подсъдно ли е делото на съда; 2. има ли основание за прекратяване или спиране на наказателното производство; 3. допуснато ли е на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия или на неговите наследници; 4. налице ли са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила; 5. разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация; 6. взетите мерки за процесуална принуда; 7. искания за събиране на нови доказателства; 8. насрочването на съдебното заседание и лицата, които следва да се призоват за него.

В конкретния по делото случай, решаващият първоинстанционен съд е бил сезиран с искане от страна на защитника на подсъдимото лице за прекратяване на съдебното производство по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав и изпращането му за обединяване с НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав.

Правилно и законосъобразно първият съд е преценил, че не са налице предпоставките за прекратяване на наказателното производство по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, тъй като, макар това производство и производството по цитираното от защитата НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, да са образувани срещу едно и също лице – подс. Б. Б. С., за престъпления с една и съща правна квалификация – по чл. 183, ал. 1 от НК, от които се явява пострадало едно и също лице – малолетният В. Б. С., **не е налице идентичност на предмета на производствата**, доколкото същите са образувани за престъпления против брака и семейството по Глава четвърта, раздел I от Особената част на НК – неизпълнение на задължение за заплащане на издръжка, **през различни времеви периоди**. В този смисъл, **производството по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, не е образувано след като спрямо подсъдимото лице за същото престъпление е имало незавършено наказателно производство пред друг състав на същия съд. Престъпленията**, за които се водят двете производства, макар да са с идентична правна квалификация, касаят **различни времеви периоди**, поради което **не е налице идентичност в деянията**, за които подсъдимият е предаден на съд. Не е налице нарушение на принципа non bis in idem.

Настоящата инстанция споделя и изводите на решаващия първоинстанционен съд, че не са налице предпоставки за прекратяване на съдебното производство по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав и изпращането му на СРС, НО, 16-ти състав, за обединяване с НОХД № 12680/2019 г. по описа на същия съд.

Правилно СРС, НО, 115-ти състав е приел, че не разполага с правомощието да се намесва в суверенното право на Прокуратурата да извършва преценка относно това, срещу кое лице и за какво престъпление да повдигне обвинение. Съгласно чл. 127, ал. 3 от Конституцията на Република България, Прокуратурата следи за законността в страната, като привлича към отговорност лицата, които са извършили престъпления, и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер. Представителите на държавното обвинение са единствените органи на съдебната власт, които разполагат с правото на преценка относно повдигането на обвинение за престъпление от общ характер и съдът не е властен да указва на прокурора за какво престъпление и срещу кое лице да повдига обвинение. В този смисъл, преценката на прокурора относно обективните и субективни предели на обвинението за престъпление от общ характер, не подлежи на обсъждане от съда, в разпоредително заседание, в контекста на правомощието му по чл. 248, ал. 1 от НПК.

Изложеното касае и преценката на представителя на държавното обвинение по

въпроса, дали да повдигне обвинение за продължавана престъпна дейност или за две или повече отделни престъпления с една и съща правна квалификация, извършени при различни обстоятелства на време, място или обстановка. Именно поради това и за да се избегне всяка възможност за злоупотреба с право и неоправдано забавяне на съдопроизводствените действия, приложението на института на продължаваната престъпна дейност е изключено, на основание чл. 26, ал. 6, пр. 3 от НК, за престъпления, извършени преди внасянето на обвинителния акт, но невключени в него, какъвто е и настоящият по делото случай. Производството по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, касае престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, извършено преди внасяне на обвинителния акт по досъдебно производство № 3384 ЗМК – 71/2019 г. по описа на 09 РУ – СДВР, пр. пр. № 43176/2018 г. по описа на СРП, в съда, въз основа на който е образувано НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, но невключено в този обвинителен акт. Поради това и **правилата по чл. 26, ал. 1, т. 1 – 5 от НК, не намират приложение по отношение на това престъпление.**

Действително, настоящата инстанция няма основания да не сподели доводите на защитата в насока, че престъплението по чл. 183, ал. 1 от НК, макар и от категорията на продължените престъпления, няма пречка да се осъществи при условията на продължавана престъпна дейност. С доводите на решаващия първоинстанционен съд в противния смисъл, въззивната инстанция не може да се солидаризира. Това, обаче, предполага упражняването на правомощията на прокурора по чл. 217 от НПК, а не обединяването на наказателно – съдебни производства, образувани пред съда, тъй като противното би довело, първо, до намеса в свободното вътрешно убеждение на прокурора по въпроса за какво престъпление и срещу кое лице да повдига обвинение; второ – до предварително ангажиране на съдилищата, които предстои да се произнесат по обвиненията, с преценка, дали се касае за продължавана престъпна дейност, включваща и преценка по въпросите извършени ли са деянията, каква е правната им квалификация, извършени ли са от подсъдимото лице, извършени ли са виновно и с каква форма на вина, по които те следва да се произнесат с окончателния си съдебен акт; и трето – до необходимост съдебното производство, образувано по-рано, да започне отначало. Ето защо настоящата инстанция намира, че обединяването на сочените от защитата наказателни производства едва в съдебната им фаза е принципно недопустимо, поради което и правилно искането е оставено без уважение от съда, като неоснователно.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че определението на СРС, НО, 115-ти състав, в частта му, с която е оставено без уважение искането на защитника на подс. С., за прекратяване на съдебното производство по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, и присъединяването му към НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Доводите на защитата в противния смисъл съдът намира за неоснователни.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав от 23.06.2021 г., постановено по НОХД № 16061/2020 г. по описа на същия съд, с което е **оставено без уважение искането** за защитника на подсъдимия Б. Б. С. – адв. К.Т. – от АК – Варна, **за прекратяване на съдебното производство** по НОХД № 16061/2020 г. по описа на СРС, НО, 115-ти състав, **и за присъединяването му** към НОХД № 12680/2019 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____